

Ο Τσιτσιμπός

Μια φορά κι έναν καιρό ζούσε ένας παππούς και μια γιαγιά και δεν είχαν κάνει παιδιά. Και αποφασίσανε να πάνε στο βάλτο που ήτανε απ' έξω απ' το χωριό. Εκεί βρήκανε ένα μπακακάκι. Το πήρανε και το κάμανε παιδί τους και το βγάλανε Τσιτσιμπό. Μια Κυριακή χτύπησε η καμπάνα και ο γέρος είπε στη γριά:

- Γυναίκα πάμε στην εκκλησιά;
- Πάμε, είπε εκείνη.

Είχαν βάλει το φαΐ στη φωτιά.

- Και το φαγητό ποιος θα το προσέχει, είπε η γριά.
- Θα το προσέχει ο Τσιτσιμπός, είπε ο γέρος και φύγανε για την εκκλησιά.

Ανέβηκε ο Τσιτσιμπός ν' ανακατέψει το φαΐ κι έπεσε μες στην πνιάτα.

Σκόλασε η εκκλησιά και γυρίσανε στο σπίτι. Φωνάξαν τον Τσιτσιμπό, πουθενά ο Τσιτσιμπός. Ρωτήσανε και τα παιδιά στη γειτονιά:

- Παιδιά μήπως είδατε τον Τσιτσιμπό;
- Όχι, απάντησαν αυτά

Ψάξανε κάτ' απ' τα κρεβάτια, μέσα στ' αρμάρια, απάν' στο πέρβλο, π'θενά ο Τσιτσιμπός. Αφού πέρασε η ώρα και δε φάνηκε ο Τσιτσιμπός αποφασίσανε να κατσ'νε να φάνε. Κένωσε η γριά του γέρου. Πάει να βάλει και το δικό τ'ς το πιάτο και ήταν ο Τσιτσιμπός περνιασμένος απάν' στο πιρούνι. Βάνει τ'ς φωνές η γριά.

- Κάηκε ο Τσιτσιμπός, ψήθηκε ο Τσιτσιμπός.

Τραβάει η γριά τα μαλλιά τ'ς και ο γέρος τα μ'στάκια του.

Αφήγηση της Αγγελικής Βονιτσάνου στην Ειρήνη Κατσαρού

Διάβηκε ο βασιλιάς και ρώτησε τη γριά

- Πως σκούζετε;

Η γριά είπε:

- Κάηκε ο Τσιτσιμπός, ψήθηκε ο Τσιτσιμπός.

Τραβάει η γριά τα μαλλιά της και ο παππούς τα μ'στάκια του.

- Πετάω κι εγώ το καπέλο μου, λέει ο βασιλιάς.

Έπειτα διάβηκε ένα γουρούνι και πήγε να φάει μήλα και δε βρήκε.

Και ρωτάει:

- Που 'ναι μ'λιά μου τα μήλα μ';

Και απάντησε η μηλιά:

- Κάηκε ο Τσιτσιμπός, ψήθηκε ο Τσιτσιμπός, τραβάει η γριά τα μαλλιά της, ο γέρος τα μ'στάκια του, ο βασιλιάς το καπέλο του. Πέταξα κι εγώ τα μήλα.
- Τότε κι εγώ λέει το γουρούνι θα πετάξω το καπρί το δόντι.

Έπ'τα επήε το γουρούνι στη βρύση να πιει νερό και δε βρήκε νερό. Είχε στερέψει.

- Που είναι βρύση μ' το νερό σ';

Λέει η βρύση:

- Κάηκε ο Τσιτσιμπός, ψήθηκε ο Τσιτσιμπός, τραβάει η γριά τα μαλλιά της, ο γέρος τα μ'στάκια του, πέταξε ο βασιλιάς το καπέλο του, η μηλιά τα μήλα, στέρεψα κι εγώ το νερό μου.

Στο τέλος η γριά κι ο γέρος πήγανε στη λίμνη και πήρανε άλλο μπακακάκι και ζήσανε αυτοί καλά κι εμείς καλύτερα.

Περιέχονται αντούσιες Λευκαδίτικες εκφράσεις.

- Από τη συλλογή λαογραφικού υλικού της κ. Ειρήνης Κατσαρού.